

ביקורות לספר 'סיפור, סיפור - אסופת סיפורים אמיתיים ודמיוניים'

יהודית בגן

הפעם לפנינו אסופה מרשימה ביותר, המכילה סיפורים קצרים המבודרים וממיינים על פי הנושאים המובחרים, כאשר כל פרק ופרק בפני עצמו עוסק בסוגיות דיומא... אלה בעיקר קטעי זיכרונות העבר של הסופר, זיכרונות משעשעים לצד זיכרונות נוגים ועצובים, אנקדוטות מצחיקות מהחיים ולצידן כל אותן החוויות התמוהות ואפילו מפחידות – כל אלה שללא ספק השאירו עליו חותם ואף ביקשו ממנו להיכתב ולהיספר...

הספר הנוכחי של הסופר, לעומת הקודמים, כולל גם לא מעט מהסיפורים הדמיוניים לצידם של האמיתיים והמציאותיים לחלוטין, אך מה שבטוח זה שאפילו בהם ישנו גרעין של אמת צרופה, סוג של תובנה עמוקה יותר על השלכת כל מעשיו, תהיות על מה שאירע ועל מה שהיה עלול לקרות.

ללא ספק, הסופר ניחן בכישרון אדיר לתאר מצבים שונים ומשונים, הוא מפליא בחדותו ובשנינותו, כאשר מנסה להעלות בפנינו סיטואציות בהן היה מעורב מסיבה זו או אחרת, וכך גם על הדרך גורם לנו, הקוראים, להיזכר בסיטואציות דומות אותן חווינו על בשרינו... לדוגמה:

"עסקים" – אותם סיפורים קצרים המספרים את סיפורי הנוכלות והרמאות הכה נפוצים במחזותינו, כמו גם במחזות רחוקים יותר.

"מן החיים" – סיפורים נוסטלגיים על אימא ואבא, סיפורים על ימי הילדות המאושרים, על הזמנים ההם ועל מקומות שונים ומשונים על פני הגלובוס.

"זיכרונות" – חוויות חזקות שנחרתו עמוק בליבו של הסופר דרך מסעותיו שערך סביב העולם.

"מיומנו של טכנאי שירות" – אירועים מעצבנים בהם היה מעורב הסופר תוך כדי אחד מעיסוקיו החולפים, מקרים בהם כמעט איבד אמון בבני האדם.

עוד ועוד עשרות מהסיפורים הנוספים – היפים, המרתקים וחלקם אף תמוהים ומהורהרים בעליל, גודשים את דפי הספר. אם אלה הם סיפורי בתי הקפה סביב העולם, אם אלה הם סיפורי תקופת הקורונה, אם אלה הם הסיפורים השואבים את עצמם מימי שירותו הצבאי של הסופר, סיפורי הטלוויזיה הישראלית שהייתה בזמנו לביתו השני של הסופר. הכול מכול ועוד קצת!!

שורה תחתונה – מובן שממליצה מכל הלב על קריאתו של הספר הנוכחי (בדיוק כפי שהמלצתי על קריאתו של הקובץ הקודם...). בטוחה שהמון כמוני ידעו להתחבר וליהנות משנינות דבריו החדים והמתובלים של אבי שמידט. בהחלט כבר מחכה להמשך סיפוריו המרתקים באסופות החדשות פרי עטו ודמיונו העשיר!

ריקי ברוך – בחירות נכונות

הספר "סיפור, סיפור" הוא קובץ מקסים ומרתק של עשרות סיפורים קצרים, בהם ניכר העונג שבפלטוט עם הקורא, וניסיון לראות או לנחש את ההפתעה בפניו בסופו של כל סיפור. היא יכולה להיות מהולה בתחושות שונות – כאב, צער, עצב, ייאוש, רוגז, תוגה, שמחה, צחוק, תהייה ותימהון ואולי אפילו פחד וערעור. בסופו של דבר לא משנה מהי התחושה, העיקר להוציא את הקורא משגרת יומו,

בתקווה שיישא איתו חלק מהסיפורים ומהחוויות – עד שארית חייו.

עולם הספרים – קוראים ספרים וממליצים – אריק בלום

"סיפור, סיפור" הוא ספר המשך לספר קודם באותו סגנון, שיצא לאור לפני מספר שנים, וכמו קודמו, ספר זה מכיל אוסף מקסים ומרתק של עשרות סיפורים קצרים וקלילים עם פואנטה מצחיקה, עצובה, מגוחכת או הזויה, המופיעה בסיומו של כל אחד מהסיפורים.

"כשהצחוק מתגלגל או כשהדמעה ניגרת, כשהאימה מתגנבת, ההפתעה מוחלטת והלסת נשמטת – סימן שהמספר השיג את מטרתו" (עמוד הפתיחה).

באופן כללי, רוב הסיפורים בספר הזה, האמיתיים ואלה שלקוחים מהדמיון, עוסקים במקריות ובהשלכותיה הלא צפויות האפשריות. בחרתי לשתף את הקורא בהצצה קצרה למספר סיפורים, וזאת מבלי שאחשוף ספוילרים. "המטרייה" הוא סיפור אמיתי שקרה ברומא, סיפור מצחיק על מטרייה איכותית שנגנבה מאביחי, ומאוחר יותר הוא מצא את עצמו קונה אותה שוב.

"יזמות, תכונה גנטית" הוא אחד הסיפורים המעידים על החוש העסקי של המחבר, שהתגלה בהיותו בן חמש. הוא מתאר, בין היתר, חבורה של ישראלים בשנות השבעים, שמתגוררים ועושים עסקים במינכן, אלה שזכו לכינוי "יורדים" ו"נפולת של נמושות", על ידי ראש הממשלה דאז, יצחק רבין ז"ל.

"והייתי אנוכי, עבדכם הנאמן, שהתפרנס מסחר במכוניות פאר משומשות שנקנו בגרמניה והועברו למכירה באיראן ובפקיסטן" (עמוד 24)

האם אביחי יצליח לסייע לחברו שמוליק למכור בגרמניה מעילי עור יוקרתיים בבית זונות?

"**הזכייה בלוטו**" הוא סיפור המתאר את הדילמה בפניה עומד אדם שזכה בפרס הראשון בהגרלה השבועית בלוטו, וסערת הרגשות המתלווה לאירוע המשמח והמטלטל הזה.

"האם להודיע לאחרים על הזכייה? ואם כן, למי?" (עמוד 36)

"**נוכל, נוכל**" מתאר סגירת חשבון עם נוכל סדרתי בצורה ייחודית וללא תלונה במשטרה.

"**תיקון חירום**" הוא סיפור המתאר ויכוח בין טכנאי ללקוח על עלות תיקון טלוויזיה עם לקח חשוב למתקן וגם ללקוח, וסיום מפתיע עם שמחה לאיד.

"**אבחנה חדה**" הוא סיפור על מקריות – הרבה דברים נקרים בדרכינו ביום יום, שאנחנו דוחקים אותם לקצה התודעה, עד שאירוע מסוים, כביכול לא שייך, מעלה בנו זיכרון שיכול בנסיבות המתאימות לפתור בעיה לא פתורה. הוא מאייר והיא שוטרת מפענחת פרשיות רצח. איך קילוף תפוח הביא לחשיפת רוצח סדרתי?

"**שיחה בהפתעה**" הוא הסיפור הקצר ביותר בספר, המשתרע על פני מספר שורות, בדיחה עם פואנטה על צירוף מקרים הזוי ומפתיע.

"**רואים שש שש**" הוא סיפור מצחיק על תמימות של ילדים, "שלא עושים חשבון" כמו שאומרים, מדמיינים ואומרים מה שהם חושבים, מפרשים דברים כפי שהם רואים או לא רואים, מבינים או לא מבינים אותם וההשלכות המצחיקות או הטרגיות להן הם גורמים.

"יש לנו אריה בדירה. הוא לא מכיר אותך, והוא יכול לטרוף אותך" (עמוד

"הבורג" הוא סיפור שנועד להוכיח שתמיד, אבל תמיד, כדאי להגיד מה שחושבים באותו רגע בו נדרש להגיד דבר מה – לא להתבייש. אנחנו לא תמיד חושבים על זה, אבל לעיתים אם נגיד את מה שחשבנו שנכון להגיד, אנחנו יכולים אפילו להציל חיים או לגדוע אותם, בעיקר כאשר מדובר בתקלה במטוס.

"מים וסבון" מתאר את הגורל הרודף אותנו. האמירה "אורח לרגע רואה כל פגע" היא בדרך כלל נכונה והסיפור הזה ממחיש זאת. עובדה – עשרות שנים שהמקרה הזה רודף את הכותב. אף על פי שהסיפור יכול להיות משעשע, אם חושבים עליו – הוא לא. "השאלה היא רק מה, אם בכלל, הייתי יכול לעשות כדי למנוע אותו?"

"צייר לי כבשה" הוא סיפור נוסף, שמוכיח שמה שאנחנו רואים או חושבים שרואים, מבינים או חושבים שמבינים, הוא לא תמיד המציאות כפי שהיא, ואת הסיפור האמיתי שמאחוריה – אפילו אי אפשר לדמיין. "אני לא יודע מה הבעיה, אבל יש כאן באולפן ערמה של קש. אני לא יודע מי הביא אותה לכאן..." (עמוד 223)

אביחי שמידט, סופר בסוגות מתח, סיפורים קצרים ומדריכי התארגנות לחיים, נמנה במשך שנים רבות עם סגל הערוץ הראשון בטלוויזיה הישראלית, והזדמן בנסיבות שונות למקומות רבים מחוץ לגבולות המדינה. אבי נדד בעולם כבר כשהיה בן תשע, והתגורר, חי, עבד וביקר בעשרות מדינות. היכרותו עם פינות עולם רבות, שונות ומיוחדות ועם אורחות החיים הנהוגים בהן, הטביעה גם בספרו זה את חותמה על תיאור מצבים,

התרחשויות והרפתקאות חובקות עולם, ועל מגוון הדמויות האנושיות שמאכלסות את הסיפורים שבספר.

כל הנסיבות האלה כנראה עזרו לו להעלות בזיכרונו את עשרות הסיפורים. שלא כמו בסיפורים הקודמים שכתב, לא כל הסיפורים בספר הזה אמיתיים, נאמנים לעובדות וקרו במציאות, אבל גם אלה שלקוחים מהדמיון, מבוססים על עובדות חלקיות או על מצבים אפשריים מסוימים.

אביחי שמידט כותב על ספרו: "את הסיפורים שלי כתבתי, כדי לחלוק עם אחרים מה שחוויתי אני ותקוותי היא שגם הם, כמוני, ימצאו בסיפורים האלה מפלט מהשגרה היום יומית, ויצאו למסע הרפתקאות משחרר בלי לצאת מהבית. גם בספר זה מטרתי לשתף את הקוראים במצבים שאני או גיבורי הספר נקלענו אליהם."

הספר כתוב בשפה יפה ומשוננת המתובלת בהרבה הומור. הסיפורים בספר מסווגים לשמונה עשרה פרקים לפי נושאים שונים: עסקים, הגרלות וזכיות, מיומנו של טכנאי שירות, מטרידים ומערערים ועוד. בספר פזורים פה ושם איורים מקסימים של צבי פלדמן, אשר תורמים להנאה ולחיוך.

אני ממליץ בחום על הספר לכל מי שמעוניין להירגע מחיי היום יום העמוסים, ולהתבדר עם מגוון סיפורים במגוון נושאים ומקומות ברחבי העולם.

אהובה אוברשטיין

האסופה נפרשת על פני נושאים שונים ותחומי חיים שונים ושטה לה על מים סוערים של החיים המגוונים של הסופר.

סיפוריו של שמידט לרוב באים מחוויות חייו וממש אמיתיים. בספר הזה הרבה סיפורים הם פרי דמיונו, אבל לתחושתו, גם מתוך הדמיון מציצים קווי מציאות וגוניה. סיפורים מהיום יום של הכותב, אבל יכולים להיות גם מהיום יום של כל אחד מאיתנו. הדמויות נראות מוכרות לקורא מסביבתו הקרובה או הרחוקה, המצבים מוכרים גם הם מחיינו ומסביבתנו או נראים מוכרים, אבל תמיד, תמיד הסיפור מסתיים בהפתעה ובתובנות או מוסר השכל. וכמה חיוכים והומור בהם, גם כשהם עצובים!

אין ספק, שבין תיאורי מציאות יש הרבה יצירתיות, דמיון ופנטזיה.

קצר, קופצני ומשעשע. נבון ומן החיים, מבין אדם ומכיר נפשו.

נהניתו.